

‘ಯಾರೇ ಅದು? ವಾಟ್ ದಸ್‌ ಹಿ ದು?’ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ‘ವನು ಹೆಸರು?’ ನೀಲಿ ಕೇಳಿದರು. ‘ಫೋಟೋ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯಾ?’ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ‘ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು? ವೇರ್ ದಿದ್ದು ಟಪ್ಪಿಗೆ ಗೆಟ್ಟು ಮೀಟ್?’ ನೀಲಿ ಕೇಳಿದರು. ‘ಯಾವೂರಿನವನೇ?’ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ‘ಅಪ್ಪ ಅಮೃ ಇದ್ದಾರಾ?’ ನೀಲಿಯ ತನಿಬೆ... ಚಿನ್ನು, ಈ ಪರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ನಡವೆ, ವಿಚಾರಕೆಗೆ ನಿತ ಅಪರಾಥಿಯಂತಾಗಿಬ್ಬಿಟ್ಟು. ನನ್ನ ಮತ್ತು ನೀಲಿಯ ನಡವೆ ಗೋಲು ತೊಗಿದಳು. ಕಣ್ಣಿಗಳೂ ಅತ್ಯಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಇತ್ತಲಿಂದತ್ತ ಜೀಕಿದವು.

‘ಅಭ್ಯಬ್ಧಭ್ಯಬ್ಧಿ... ಮುಗಿತೋ ಇನ್ನೂ ಇದೆಯೋ?’ ತಮಾಷೆಗೆ ಮುನಿದಳು. ‘ಶೇವಪ್ ಅಂತ ಹೆಸರು... ಇದೇ ಉಂಟು. ಒನಶಂಕರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ. ನನ್ನ ಕ್ಲೌಸ್ ಪ್ರೇಂಡ್ ಇದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಗೂತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನೋಡು... ನನ್ನ ಕ್ಲೌಸ್ ಪ್ರೇಂಡ್ ಇದ್ದಾನ್ನಲ್ಲ ಪರಿಣಯ್ ಅಂತ, ಅವನ ಕಾವ್ ಸೈಟ್ ಅಂತ. ಅವನೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದ್ದು... ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಪಿಟೆಲನೆ ಮೇಲೆ ಯಾವಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಅವನೆ ಬ್ರೋವೇರ್ ಮಾಡಿದ್ದು... ಮೊದಲು ಉಹ್ಹಾಂ ಅಂದೆ. ಅಮೇಲೆ ಇವನೆ ಸರಿ ಅನ್ವಿಸಿತು... ಬೇಳ್ಗೆ ಅಪ್ಪೇ ಹ್ಹಾಂ ಅಂದೆ... ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ ಅಲ್ಲಬೇನಮ್ಮು... ಇ ಥಿಂಕ್ ಇ ಲೈಕ್ ಹಿಮ್ಮಾ...’ ಒಂದೇ ಉಸುರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಮಿಷಿಯೆಂಬ ಮಿಷಿಗೆ ಇನ್ನೂ ದಾರಿಯುಂಟಿ? ಮೂವರೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಗೊದೆದೆವು. ‘ಕನಕವಾರಿ, ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ವಿಂತಂದಳು?’ ನೀಲಿ, ಉಟ್ಟವಾದ ಮೇಲೆ ಮಂಂಚೆಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತ ಕೇಳಿದರು. ‘ಅದೇನೋ ಹೇಳಿದಳಲ್ಲು...’ ನೆನಹಿಕೆಹೊಂಡೆ. ‘ವಿನೋ ಶಟಪ್ ಅಂದ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲವಾ?’ ನೀಲಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದರು. ‘ಚಿನ್ನು... ಅವನ ಹೆಸರೇನು ಅಂತಂದೆಯೇ?’ ನಾನು ರೂಮಿನಿದಲೇ ಮಗಳ ಕೋಕೆಯವರೆಗೂ ಮಾತು ಹರಿಸಿ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಶೇವಪ್... ಶೇವಪ್...’ ಚಿನ್ನು ಒರಿದಳು. ‘ವನು? ವನು?’ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಶೇವಪ್ ಅಂತಮ್...’ ಚಿನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಲಗುಕೋಕೆಯವರೆಗೂ ಬಂದು ಹೇಳಿದಳು. ‘ವನು ಹೆಸರೇ ಅದು? ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ?’ ಕುತೂಹಲಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಮ್ಮು...’ ಚಿನ್ನು ನಕ್ಷಳು. ‘ಒಳ್ಳೇ ಶಟಪ್ ಅಂದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಾ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ‘ಹ್ಹಾಂ... ಅದೇನೋ ಹೇಳಿದನಮ್ಮು... ಅದು ಅವರ ತಾತನ ಹಸರಿನ ಶಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಅಂತ...’ ನೆನಹಿಕೆಹೊಳ್ಳಲು ತಿಂಬಿದಳು. ನಿಮ್ಮಮ್ಮು.

ಮಗಳಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತೋ, ಇಲ್ಲವ್ರೋ— ನನಗಂತೂ ಯಾರೆಂದು ಹೊಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು! ಇದು ನಮ್ಮ ಶೇಮ್ಮಾ ತಾತನ ಮೊಮ್ಮೆಗ್ನಿರಬಹುದೆ? ಶೇವಪ್ಪ ಯ್ಯಾ ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತಂಡರಿಸಿ ತೆಗೆದು ‘ಶೇವಪ್’ ಅಗೂಬಹುದೆ? ಇದೇ ಉಂಟು... ಒನಶಂಕರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ... ಇದು! ಮಾಹಿತಿಯೂ ಸಂಗತಿಯೂ ಹೊಂದಿಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ನನಗೆ ಶೇವಪ್ ಶೇವಪ್ಪ ಯ್ಯಾನ ಪ್ರಪೊತ್ತನೇ ಹೌದೆಂದು ಅನ್ವಿಸಿತು. ಅನಿಸಿದ್ದೇ ಸಣ್ಣಿಗೆ ಮೈ ಕಂಬಿಸಿತು... ಮನಸು ಅಳುಕಿತು... ಬೆವರಿದನೋ ಹೇಗೆ?

‘ಅವನದೊಂದು ಪ್ರೋಟೋ ಇದ್ದರೆ ತೋರಿಸು, ಚಿನ್ನು...’ ನೀಲಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ‘ಸರೀಪ್... ಈಗಲೇ ವಾಟ್‌ವ್ ಮಾಡುತ್ತಿನೀ...’ ಚಿನ್ನು ಆಕಳಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು. ‘ಸರಿ... ಈಗ ಮಲಕೊಳ್ಳಲಾ? ಬೇಳ್ಗೆ ಬೇರೆ ಮುಂಚೆ ಏಳಬೇಕು... ಒಂದು ಕಾಷ್ಟರೆನ್ನ ಕಾಲ್ ಇದೆ...’